

hvor revalidering ved en hensigtsmæssig udnyttelse af institutionsapparatet kunne have vist sig mulig.

ad afsnit X (overgangs- og slutningsbestemmelser).

Foreningen savner en klargørelse af, hvorledes man skal forholde sig med hensyn til de revalideringssager, hvor klienten — med bevilling fra revalideringscentre — gennemgår en uddannelse, evt. bevilget for flere år, på den dato, da loven træder i kraft. — Det er foreningens opfattelse, at overgang fra en ikke-trangsbestemt til en trangsbetiget bistandssituation bør medføre sådanne overgangsbestemmelser, at klienterne sikres støtte anvist på de hidti-

dige vilkår, indtil den løbende uddannelse er tilendebragt.

Man skal til slut henlede folketingsudvalgets opmærksomhed på den konferencerapport vedrørende revalideringsområdet, som tidligere er blevet tilstillet udvalget. — Den omhandlede arbejdskonference, som i den nævnte rapport i særdeleshed har beskæftiget sig med en saglig beskrivelse af selve revalideringsproblematikken, arbejder for tiden med en 2. rapport, der vil blive centeret om strukturdebatten på grundlag af de i årene 1961-73 indhøstede erfaringer. Denne nye rapport ventes at ville foreligge så betids, at den vil kunne blive stillet til rådighed for folketingets socialudvalg i løbet af 1. halvdel af april måned.